

50,000 Kr. i Aar til Understøttelsesforeningen, saa er dette jo netop noget ganske enestaaende. At optage Bestemmelse i dette Lovforslag om, at et saadant Bidrag til en eller anden Forening skulde medtages ved Fordelingen af Statstilskud til Kommunerne, vilde derfor være ret urimeligt. Vi have nu i Loven Bestemmelser om, til hvilke Udgifter der skal tages Hensyn, og derunder heldigvis ogsaa til Bidragene til de ved Lov oprettede Fattiggasser, men skulde vi ind paa, at der ved Fordelingen ogsaa skulde medtages, hvad der kunde være ydet til Børnebespisning eller til de mange andre forskellige Ting, som der af Kommunerne ydes eller kan ydes Bidrag til, vilde vi komme for langt ud. Jeg kan derfor ikke ønske nogen Ændring i Fordelingsreglerne. Jeg tror, at vi nu efter mange Forhandlinger og en Del Vanskelighed have i disse Paragraffer faaet indført udmærket gode Fordelingsregler.

Ousen: Det er kun et enkelt Forhold, jeg vil tillade mig at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa. Jeg er først paa et meget sent Tidspunkt bleven opmærksom derpaa, ellers vilde jeg have stillet Ændringsforslag i den Anledning. I § 22, som drejer sig om den Trinfølge, hvori Ejendomsskylden efterhaanden skal paalignes i Kommunerne, har man bibeholdt den 1. Januar som Begyndelsen af Sognekommunernes Regnskabsaar. Der er der Tale om henholdsvis 1. Januar og 1. April for Sogne- og Amtskommunernes Vedkommende. Men i § 38, som indeholder nogle Tillægsbestemmelser, fastsættes det, at alle Kommunernes Skatteaar, altsaa ogsaa Sognekommunernes, efter 1903 skal svare til Finansaaret, det vil sige begynde 1. April. Jeg synes, at § 22 og § 38 paa den Maade komme til at staa i Modstrid med hinanden. § 22 bestemmer, at Sognekommunerne fra 1905 skulle begynde Paaligningen efter Ejendomsskyld med en Femtedel, men naar § 38. slaar fast, at Regnskabsaaret for Fremtiden først skal begynde den 1. April, udelukker man jo Sogneraadene fra at begynde den 1. Januar med Paaligning af Ejendomsskyld. Jeg tror derfor, at det vil være nødvendigt, at der, inden Forslaget forlader dette Ting, foretages en Ændring, der retter denne absolute Modsigelse, der efter min Mening er mellem § 22 og § 38.

Med det samme jeg har Ordet, vil jeg tillade mig at gøre en Bemærkning

om de Udtalelser, der faldt fra den højtærede Indenrigsminister om det Ændringsforslag, jeg i Forening med 2 Medlemmer har stillet. Den højtærede Minister udtalte, at han havde Sympati for Forslaget, og det glædede os selvfølgelig. Men den højtærede Indenrigsminister fortsatte saa med at erklære, at man med Hensyn til Tilskuddet til Sognekommunerne var nødt til at rette sig efter, hvad Statskassen taalte eller evnede — hvorledes den højtærede Minister nu udtrykte sig — og han endte med at erklære, at han ikke kunde modtage Ændringsforslaget. Den højtærede Indenrigsminister overbeviste mig dog ikke paa dette Punkt. Jeg gjorde netop i Gaar gældende, at efter min Mening kunde Staten godt taale at yde dette Tilskud af 1 Mill. Kr. yderligere, og mere blev det jo ikke, som Ændringsforslaget lyder, og navnlig gjorde jeg gældende, at saa længe Tiendeloven ikke var traadt i Kraft, vilde der paa ingen Maade være noget i Vejen for, at Statskassen kunde bære den Udgift; — tværtimod, skulle Kommunerne ikke have den Million mere, vil Statskassen i de Aar, hvor Tiendeloven ikke virker, faa godt og vel 1½ Mill. Kr. mere, end den faar nu. Det vil Statskassen saa længe tjene paa Skattelovene, og jeg mener — som jeg ogsaa gjorde gældende — at efter den Tids Forløb vil Statskassen alligevel være saaledes stillet, at den kan taale at give den Million, der er Tale om, eller det Overskud, der er Tale om. Vi forlange jo i det hele taget kun, at det Overskud, Skattelovene give, indtil Million er naaet, uddeles til Kommunerne sammen med de 1½ Mill. Kr., som skulle uddeles ifølge Lovforslaget. Da den højtærede Indenrigsminister saaledes ikke har overbevist mig, finder jeg ikke paa dette Tidspunkt Anledning til hverken at tage mit Ændringsforslag tilbage eller at ændre mine Anskuelser i den Henseende.

Philipsen: Angaaende vore Ændringsforslag Nr. 1 og 3 henholder jeg mig ganske til mine tidligere Bemærkninger. Som jeg alt antydede ved mine første Bemærkninger i Gaar, ønsker jeg ved Lovens 3die Behandling at gøre nogle almindelige Bemærkninger om Kommunernes og specielt Kjøbenhavns Kommunes Stilling, som den vil blive efter den samlede Skattereform, og jeg skal derfor heller ikke forfølge den højtærede Ministers Udtalelser paa dette Punkt. Derimod er jeg nødt til allerede af Opmærksomhed over for den højtærede